

Dos mesos i un dia al Nepal (XXVII)

text TONYO FIBLA

14-11-2008 Divendres. Besi Sahar - Bahundnda

Comencem el trek i als pocs minuts el nostre guia ja va darrera. O bé no vol que correm perquè ens veu vellets o bé, anit va anar de marxa i ara ha de suar tot l'alcohol que va ingerir. Què va beure, és segur, l'alé el delatava. Tot el viatge l'hem portat darrera menys algun moment que ha caminant amb nosaltres.

Creuem tot el poble i seguim per una carretera, ara ja no asfaltada. Deixem la pista i per una llarga escalinata baixem al riu que creuem per damunt d'unes pedres per no fer uns metres més i passar-lo pel pont. Tornem a la pista i l'anem seguint vora del Marsyandi, riu que anirem seguint durant molts dies.

Caminem entre boscos tropicals amb moltes canyes de bambú de més de 20 centímetres de diàmetre i camps d'arròs disposats en terrasses.

Com és la tardor podem veure els treballs de sega i trilla dels llauradors ja que ara és el temps de la collita, prou més tard que per les nostres terres de l'Ebre. Per tot arreu podem veure aquests treballs fets sense cap tipus de maquinària. L'únic ajut que tenen els pagesos els la força dels animals, en concret, dels búfals.

El camí és prou suau, no hi ha ni fortes pujades ni baixades, només la baixada d'aquest matí i la pujada final a Bahundanda que és prou llarga amb bona costera.

En ser al poble ens fen una clara però, com no tenen ni fanta de llima ni llimonada, ens la fem amb una fanta de taronja que té un color ben pujat i el gust no desmereix al color, gust d'aquells caramels de taronja de la infància.

El poble, amb un enorme arbre central, també és un poble carrer però res a veure amb Besi Sahar, és molt més petit, però té de tot: ambulatori i farmàcia. Per sort, de moment, no ens fa falta ni una cosa ni l'altra, ni volem que ens en faça.

Juguem una estona al guinyot i després d'un abundant sopar ho tenim tot fet, anem a dormir que ja són les set i quart i ja fa molta estona que és de nit.

15-11-2008 Dissabte. Bahundanda - Chamje

Després d'un muesli un, i l'altre d'una truita amb vegetals, és fàcil deduir qui menja una cosa i qui l'altra, el més fartó la segona opció, tenim una llarga baixada que no presenta cap complicació. Anar seguint les escales fins arribar al riu. A l'altra banda de riu es veu una central elèctrica al costat mateix de la nova carretera, més bé una pista forestal en mal estat. Poc després de la central la carretera apareix tallada per una solside d'aquest estiu ja que els darrers monsons han estat molt forts.

El nostre guia s'ha fet amic de dos guies més: un es guia-portador i acompanya a una canadenc ja majoreta, l'altre va amb un australià molt jove.

Continuem caminant per selva tropical entre bambús i plataners, i, on el terreny ho permet, no hi veiem cap racó on es poden fer conreus que no hi haja algú treballant l'arròs. Àlvar de tant en tant li pregunta al nostre guia, Shiva, alguna cosa sobre els treballs del camp, però em fa l'efecte que té tanta idea de llaurador com jo.

A Siamje creuem el riu i seguim per la pista on els tot-terrenys ja no poden aplegar per culpa de la solside que els ha tallat el pas. De totes maneres a partir d'ací hi ha un tros de carretera feta i un altre no; n'hi ha un tram, desapareix, torna a haver-ne un altre, s'acaba una altra vegada, i així tot el dia. En un lloc que està feta les pluges l'han destruïda. Poc futur li veig a la carretera ja que hauran d'estar reconstruint-la constantment. Però el nepalís són dimonis i molt cabuts, així que, ja veurem que passa.

Número 737- 11 juny 2010 - 1'5 euros
setmanari d'informació general i cultural- Any XVI

la veu

de Benicarló

NINGÚ VOL ESCOLTAR PARLAR D'ESCOMBRERIES

CONSELLERIA NO VOL SABER-NE DE LA RESPONSABILITAT DE LA GESTIÓ DELS RESIDUS

EXIGEIXEN EL DISSENY D'UN PLA D'OCCUPACIÓ EN BENICARLÓ

Ningú vol sentir-ne parlar d'escombraries

Conselleria passa de la responsabilitat de la gestió dels residus

Ningú vol les escombraries a casa i, el que el que fins al moment era un tema que només discutien els veïns del carrer, pel que fa a l'ubicació d'un contenidor, s'ha traslladat a les altes instàncies amb la col·locació del **gran contenidor comarcal**. Ni conselleria vol escoltar-ne parlar d'elles. Així es desprèn de les manifestacions de Jorge Lamparero, amb el nou i ampul·lós càrrec de Director General per el Canvi Climàtic.

Així, primer assegura que es van crear els consorcis de residus, formats pels ajuntaments, per a poder gestionar millor el tema de les escombraries per, a continuació, manifestar que la responsabilitat

última de les escombraries és... dels consorcis. O el que és el mateix, els consorcis s'han creat perquè conselleria es pugui llevar les puces de damunt dient que els ajuntaments són els últims responsables.

Què saben els ajuntaments sobre quina és la millor forma d'acabar amb les escombraries? No són els tècnics de conselleria els que decideixen sobre aquests temes? O, com són de conselleria, al final resulta que ni estan, ni se'ls espera. En poques paraules, així et menges les teues escombraries...

Ara, després de més de 6 anys d'espera, ja s'ha desvetllat com serà la planta de tractament del Pla Zonal de Residus de la Zona I. Un representant de la UTE encarregada de realitzar les obres de construcció de la planta era qui desvetllava un

dels secrets millor guardats del consorci de residus. Teconma, Azahar Environment i Ecodeco ho explicaven davant un concorregut saló de plens de Benicarló, en el que es van donar cita representants de tots els colors dels 49 municipis que conformen el pla.

CARACTERÍSTIQUES TÈCNiques

La planta ha patit algunes millores tècniques, tal com exigien des de Càlig. Així inclou dues línies, una de compostatge de matèria orgànica selectiva, altra de biosecat, per a la fracció sobrant, i una línia de voluminosos. La planta principal de tractament, situada pràcticament en el centre geogràfic de la zona que cobrirà, serà similar a la de Frog Island d'Anglaterra i utilitzarà la tecnologia BIOMBI. Es tracta d'un

Festival activitats extraescolars CEIP Eduardo Martínez RODENAS

text CEIP

Amb un auditori ple d'expectació, el passat divendres, 4 de juny, l'AMPA del CEIP Eduardo Martínez Rodenas de Benicarló va organitzar el Festival de Cloenda de les activitats extraescolars desenvolupades durant el present curs escolar que ja està a punt de concloure. L'èxit, pel treball dut a terme pels participants, estava assegurat i així es va confirmar.

Ara el proper dissabte, 19 de juny i a partir de les 19 hores ens despedirem del curs 2009/2010 2009/2010 amb una extraordinària festa a la nostra escola.

ALTRA VEGADA MEDALLES

text CNB

Novament un altre cap de setmana carregat de medalles, aquesta vegada 18 en total per a l'equip aleví del Club Natació Benicarló en el Campionat Provincial.

Amb un total de 18 medalles (2 d'or, 8 de plata i 8 de bronze) els nedadors i nedadores alevins del Club Natació Benicarló es van alçar amb la 2a posició per equips femení i la 4a en masculí en la celebració de la fase provincial dels Jocs Esportius de la Comunitat Valenciana-Campionat Provincial Aleví celebrat el passat 5-06 de Juny de 2010 a la Piscina Olímpica de la Salera a Castelló prenent part 6 equips i un total de 113 participants.

A nivell individual femení la primera medalla d'or va ser aconseguida per una impressionant Carla Fresquet en els 100 m esquena amb un crono de 1:20.52, Plata 200 m esquena i Bronze 200 m estils; Gisele Mateu Plata 200 m papallona i Bronze 400 m estils; Vanessa Bel Plata 200 m braça i Noemí Anta Bronze 200 m braça.

Per equips de relleus femení es van aconseguir dues medalles més. Plata en els 4x100 estils (Carla Fresquet, Noemí Anta, Gisele Mateu i Nicole Mateu) i Bronze en els 4x100 m lliures (Carla Fresquet, Nicole Mateu, Noemí Anta i Gisele Mateu).

L'equip femení va estar compost per: Gisele Mateu, Carla Fresquet, Nicole Mateu, Virginia Octavio, Noemí Anta, Vanessa Bel, Andrea Remolina, Claudia Barrachina, Cristina García i Anna Año.

A nivell individual masculí un espectacular José Julián Jaén va aconseguir (3) medalles: Plata 100 m esquena, Plata 200 m papallona i Plata 200 m esquena; David Valdearcos Bronze 100 m papallona i Juan Diego Ruiz Bronze 400 m estils.

I per equips de relleus masculí Aleví van aconseguir (2) medalles més de bronze en els 4x100 lliures (David Valdearcos, Mario Tomás, Juan Diego Ruiz i José Julián Jaén), i bronze en els 4x100 estils (José Julián Jaén, Alexandru Beer, David Valdearcos i Juan Diego Ruiz). L'equip masculí va estar format per: Juan Diego Ruiz, José Julián Jaén, Javier Marzá, Alexandru Beer, Josep Febrer, Alejandro García, Mario Tomás i David Valdearcos.

"Conselleria té previst clausurar els abocadors de Peníscola, Benicarló i Vinaròs"

ve de la p gina anterior

complex de valorització en el qual la principal premissa és la recollida selectiva dels RSU en origen. D'aquesta manera, a la planta només arriba matèria orgànica selectiva, fracció sobrant i voluminosos, que són introduïts en una nau en la qual no hi ha operaris treballant. Les escombraries es distribuiran en fosses i es triturarà amb polps per a conduir-la a piles situades a 6 metres d'altura dins de les naus. La matèria orgànica selectiva passa per una línia de compost, a la qual se la sotmet a una maduració per a produir compost d'alta qualitat. En el cas de la fracció sobrant, es fa circular entre les piles de compactació de sis metres d'altura corrents d'aire (línia de biosecat) i s'aspira al sostre mitjançant un biofiltro. La fermentació biològica, en la qual es desprèn calor, s'aprofita per a higienitzar el residu.

El sistema, com es va exposar, aporta solucions flexibles. A més segons van defensar els tècnics "la tecnologia italiana permet absorbir les puntes de residus de l'estiu i adaptar-se als canvis poblacionals dels pròxims 20 anys, amb la possibilitat d'incorporar un pont grua per optimitzar la capacitat de tractament de Cervera fins les 220.000 tones per any". Referent al cronograma, l'empresa va assegurar que s'estan complint els terminis de 17 mesos marcats en l'adjudicació, perquè a l'agost de l'any que ve estiguen finalitzades les obres si se segueix mantenint el ritme actual. En aqueixa data començaran les proves en el complex i està previst que tot el sistema entre en funcionament en el 2012. La planta comptarà amb un dipòsit de rebutjos, una nau de voluminosos, oficines, tallers i una aula mediambiental.

EL PLA INTEGRAL DE RESIDUS

Jorge Lamparero, director general pel Canvi Climàtic, feia una crida a la reflexió dels presents en l'acte i reclamava la consulta del document

previ del Pla Integral de Residus, que fa més d'un mes està penjat en la web de conselleria. Segons va remarcar "cal tendir cap a l'abocament zero" i va rebutjar que a les plantes incineradores –la ubicació de les quals no va identificar– vaja a parar escombraries fresques, sinó material separat i seleccionat. D'altra banda, anunciava que l'autorització ambiental integrada per a l'abocador "tot fa pensar que estarà en dos mesos i, en sis mesos, a la fi d'any, l'abocador estarà acabat, abans fins i tot que la planta". Per altra banda Lamparero va recordar que tot i els endarreriments, que va reconèixer, "l'abocador es troba en una zona millor situada, amb un millor subsòl", va indicar. A més va anunciar que Vaersa realitzarà una planta de transferència transitòria a Benicarló en uns terrenys oferits pel consistori i que procedirà al segellat i recuperació paisatgística dels mateixos, tot i el cost econòmic que suposarà.

Conselleria té previst clausurar els abocadors de Peníscola, Benicarló i Vinaròs en un breu termini de temps i per això, s'ha instat els ajuntaments perquè cerquen solucions als seus residus. En aquest sentit, Benicarló ja va anunciar l'inici de les gestions encaminades a solucionar el problema, que seria transitori fins que

els mecanismes contemplats en el Pla Zonal s'engeguen. Lamparero ha anunciat que el cost d'aquesta nova gestió de transició "no serà excessiu i en qualsevol cas, no superarà els 60 euros l'any per consumidor". El director general rebutjava que el cost fóra elevat i convidava a "assabentar-se del que s'està pagant a Catalunya i en l'àrea metropolitana de Barcelona pel servei de recollida d'escombraries". Referent al cost zero que tenia a Vinaròs, Lamparero ha recordat que el consistori abocava les seues escombraries "en un abocador al·lega, per no nomenar-lo d'altra forma, amb cost zero, però avui dia no podem anar tirant les escombraries per qualsevol lloc".

L'OPOSICIÓ DE CÀLIG

A Càlig no tenen tan clar que el nou sistema i, sobretot, l'emplaçament triat per l'abocador i la planta siga el més idoni. Així ho assegurava davant el ple del consorci l'alcalde de Càlig, José Anglés, el qual va exposar els dubtes que, des del 2007, els té en peu de guerra contra la ubicació triada pel consorci i que els va portar a renunciar a la visita d'obres, que va organitzar l'UTE concessionària, als terrenys on s'està construint la planta. Per Anglés, l'ubicació no és idònia per afectar els aqüífers d'Alcalà de Xivert,

“S'ha comès una barbaritat amb la carretera que s'ha construït”

ve de la p gina anterior

Peníscola, Benicarló i Vinaròs. Així l'hi ho va fer saber als seus alcaldes lliurant-los un dossier en el qual s'explicaven les afectacions que, al seu entendre, es produiran en el subsòl.

D'altra banda, tampoc es va mostrar d'acord amb la carretera oberta per a accedir a les obres de la nova planta, de les que va assegurar no tenen l'estudi d'impacte ambiental aprovat. “S'ha comès una barbaritat amb la carretera que s'ha construït, han arrasat amb tot el que havia”, va assegurar. De la mateixa opinió era Albert, de la Agrupació de Votants de Càlig i membre de la Plataforma contra l'abocador, el qual va manifestar davant els membres del consorci que “s'ha robat als propietaris dels terrenys, no se'ls ha expropiat i ells ja fan negoci amb les oliveres”. A més, sostenia que “hem tardat més de sis anys a fer la declaració d'impacte ambiental i, per tant, estem fora de tot termini legal”. Adolf Sanmartín, alcalde de Cervera, es mostrava en desacord amb aquestes afirmacions al finalitzar l'acte i s'enfrontava amb ell, encara que no va voler desvetllar el motiu de la seua discussió.

Jorge Lamparero es mostrava tranquil a l'assenyalar que “no es pot dir que és irregular quan hi ha molts informes que diuen que és apte. No pot valdre més la voluntat d'una plataforma que la de 17 tècnics reconeguts”. En aquest sentit, recordava que “si inicialment el consorci pren la decisió de deixar la ubicació és perquè havia un previsible comportament de mal funcionament d'una instal·lació, es tenia que posar un suport artificial al que no tenia la mare naturalesa però, amb tot i amb això, podien haver problemes a la llarga”, defensava. D'altra banda, renunciava a qualsevol responsabilitat per part de l'administració autonòmica i recordava que “és el consorci qui va estimar que la ubicació actual era on plantejava menys problemes, però

és el consorci el que ho gestiona. Nosaltres només hem d'aprovar allò que compleix la norma”. Lamparero reclamava a més respecte a les decisions administratives enfront de les acusacions dels calijons. “Jo també tinc dret a ser respectat en les meues decisions, sóc l'autoritat substantiva, jo no signaré una autorització integral amb informes negatius posar en dubte l'honestedat de tots els funcionaris que han treballat en les diferents àrees em sembla un poc agosarat”. El director general per al Canvi Climàtic opinava a més sobre la recent proposta del regidor d'Urbanisme de Benicarló,

Antonio Cuenca, qui va arribar a proposar a representants del consorci el canvi del sistema de la planta de tractament per la del *geisser*. “El consorci és titular d'una competència i va adjudicar una concessió i té una responsabilitat davant ell. El que no es pot fer, de la nit al dia, és trencar els papers d'una concessió, d'un contracte. Això és molt seriós”, va manifestar. Lamparero va afegir com conclusió que “entendre que algú pot saltar-se les regles del joc, en funció de coses no molt bé explicades, no s'entén. Entorpir una relació contractual és una mica inexplicable”.

TODOS CON LA ROJA, QUE NOMÉS SÓN SIS-CENTS MIL PER CAP!

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

L'actualitat del Benicarló, certament, no sé per on deu estar. Sento moltes coses. No és la menys important que un exjugador –va estar amb nosaltres una temporada, més de mitja lesionat de nom Alfonso ens ha denunciat i haurem de començar la temporada ja hipotecats.

És clar, l'alcalde i el president es fan fotos a la premsa explicant el conveni que han signat i se'ns tiren tots damunt com a llops a vore que poden espigolar. També sé que la Junta està treballant de valent per conformar una plantilla que, com mínim quede per davant del Vinaròs. N'hi ha prou amb això es preguntarà algú? Doncs sí, n'hi ha prou i més. Hem de ser humils i no partir com a favorits de res. Sonen noms d'entrenadors, a cabassos, que si Tito García Sanjuán, que si Santi París, que si P. A... es tracta de lligar-ho ben aviat perquè també he sentit que el San Jorge ha començat a tocar-nos jugadors de cara a al propera campanya. Ho dic amb l'experiència d'haver estat set anys a la una junta directiva del CDB. Ara és el moment de més feina, a la que t'encantes, vénen i te la foten. I ja sabem que, m tal i com estan les coses, la gent por un puñado de dòlares se'n va on siga.

Però ara, el personal està amb la roja (per favor, cal pronunciar la j a la manera castellana, com si anàrem a preparar-nos per tirar un carcàs). Sense anar més lluny, l'altre dia van derrotar Polònia per un merescudíssim sis a zero. Cal fer una interpretació metafòrica en clau nacionalista d'aquest resultat. Penso que sí. La mitja dotzena de gols ningú em pot llevar del pensament que li'ls van clavar Zapatero i el Constitucional a senyor Montilla. A que sí? Això és el que passaria si els catalans (polonesos de soca-rel en realitat) tingueren la seua pròpia selecció. Reflexionem-hi profundament.

El desplegament mediàtic que els xicots de Del Bosque despertem en tota la pell de brau és realment una veritable barbaritat. Em sento com un imbècil quan llijo, escolto, que aquests xicots si guanyen el Mundial s'enduran sis-cents mil euros cadascun. A qui li ho hem de contar això? A Europa i al món ens deuen prendre pel que som. Ni més ni menys. Amb la pedregada en sec que ens està caient i nosaltres, nous rics en atur, ens sentim orgullosos de ser capaços de fer dispendis d'aquesta mena com si estiguérem faves.

No, no vull que guanyen el Mundial Xavi i companyia. Vull que ho facen bé, que arriben ben lluny... però no passar per la humiliació de contemplar com els meus paisans embogeixen amb rojigualdas al vent sense aturar-se a reflexionar que ells –majoritàriament, totalment– no guanyaran cent milions de peles en la seua vida. Em fan llàstima, molta llàstima. Més encara que els incondicionals del Benicarló, que perdem, i perdem, i tornem a perdre i nosaltres, amunt.

Definitivament, no tenim remei. Ningú.

ARREA-LI BONA
Club de pilota valenciana de Benicarló

Dissabte 12 de juny des de les 11:00 H fins les 13:30 H en l'I.E.S. Joan Coromines
Jornades de Portes Obertes del club de pilota valenciana Arrea-li Bona

T'OBRIEM LES PORTES. ÉS EL TEU MOMENT PER FER PILOTA

Més informació: <http://arrealibona.blogspot.com>

Ajuntament de Benicarló
Residència d'Esports

CLAVELLS AL MAR

text JOAN HERAS

Els ciutadans de Gaza, aquest milió i mig de persones que han de viure sota un setge ferotge i implacable, van llançar flors a les aigües d'aquest Mediterrani que suposadament ens uneix per expressar el seu condol per les víctimes que l'exèrcit israelià va fer a sang freda i amb tota premeditació en el vaixell de la coneguda flota de la pau. Els màxims responsables del govern israelià no volien de cap manera que uns vaixells carregats de medicaments, material escolar, cadires de rodes, etc, trenquessin el setge que tenen establert sobre Gaza amb tota la contundència possible. Si per evitar el trencament del setge calia exercir el terrorisme d'estat amb tota la seva força, endavant. I així va ser. Nou morts. I els mandataris mundials i europeus, quiets, discrets, còmplices.

El problema de l'Orient Mitjà és un problema complex sobretot perquè l'estat d'Israel no té cap intenció de trobar una solució raonable i justa que permeti fer realitat les lògiques esperances i el desig evident dels palestins de viure en llibertat. La seva opció estrictament de lògica militar només porta a fer cada dia més gran i més enquistat el conflicte. Però els governants israelians aposten amb claredat per la línia dura, amb petits matisos, que no vol de cap manera la pau.

Ara bé, si el govern d'Israel -i no em cansaré, encara que sigui feixuc, d'anar repetint això del govern perquè no vull simplificar les coses i parlar només d'Israel, perquè és evident que una part important dels ciutadans d'Israel creuen que s'ha de trobar una sortida pacífica i justa al conflicte- actua amb aquesta impunitat és perquè sap perfectament que té al seu costat els poderosos del món i fins i tot aquells que no en són tant però que volen ser-ne. Repassem què ha dit el president Obama -ha lamentat però lògicament no ha condemnat l'agressió- o el que ha dit o no ha dit el senyor Zapatero, encara president de torn de la Unió Europea. Sembla ser que el ministre d'Afers Exteriors espanyol ni tan sols s'ha posat en contacte amb els ciutadans de l'estat espanyol que anaven en el vaixell i que han salvat la pell de miracle (potser serà perquè eren catalans i valencians i no els considera espanyols?). Seria interessant saber si les armes amb què els militars israelians van assassinar els nou activistes de la pau -alguns amb quatre trets al crani disparats a un metre- són de

Fronteres

fabricació espanyola perquè, com és ben sabut, Israel és un bon client d'armes fetes a Espanya. També és ben sabut que Israel rep un tracte molt especial en molts àmbits econòmics. Serà per això que des d'Obama a Zapatero ningú ha condemnat seriosament i rotundament aquests assassinats? No deixa de ser significatiu que aquells que es posen les mans al cap quan des de l'esquerra abertzale basca només es lamenten pèrdues humanes en atemptats d'ETA però no ho condemnen, ara fan exactament el mateix. Això de la política és ben curiós.

En un altre sentit, també em sorprèn l'aferrissada defensa que des d'alguns sectors del nacionalisme català es fa de l'estat d'Israel. A mi em sembla més natural, no només per qüestió de justícia sinó per proximitat nacional, defensar la lluita d'un poble que vol ser lliure que no pas l'actitud d'un estat que, per suposadament mantenir la seva identitat, utilitza el militarisme fins a les últimes conseqüències. Aquestes defenses quasi incondicionals del govern d'Israel poden convertir-se en un bumerang ideològic. I, alhora, es distancien de la gent que des de dins d'Israel lluita amb força per acabar amb un sistema del terror com instrument polític.

Fa massa anys que la sang es vessa. Fa massa anys que d'una manera implacable i despietada els successius responsables del govern d'Israel utilitzen els pitjors sistemes d'ofegament i de destrucció d'un poble. Es fa difícil d'entendre els mecanismes ocults que poden explicar perquè un poble que va patir una de les pitjors tragèdies de la nostra història, ara aplica a un altre poble allò que ells van patir. Els camins subterranis de l'odi, el fanatisme religiós i la violència són terriblement reals. En aquest sentit, recomano molt especialment els testimonis d'exsoldats israelians al programa "Solidaris" de Catalunya Ràdio del dissabte 5 de juny. Ells explicaven molt bé com una persona és ensinistrada en l'exercici implacable de l'odi. Ara, aquests israelians valents, volen explicar el que han viscut per contribuir a canviar les coses. Escoltem la seva veu, fem-la conèixer, perquè parlen de pau.

Potser, ara que ja som a l'estiu, trobarem en alguna de les nostres platges un petal d'una flor que ha creuat tot aquest mar que voldríem nostre. Potser va ser la mà d'un palestí de Gaza que la va deixar dins l'aigua en record dels morts que van morir perquè volien portar-los coses que necessiten per viure amb un mínim de dignitat.

BENICARLÓ TÉ CONSIGNACIÓ PRESSUPOSTÀRIA PER ALS TERRENYS DE L'EDAR

text REDACCIÓ

L'ajuntament de Benicarló sí té consignació pressupostària per a l'expropiació dels terrenys destinats a la construcció de la EDAR. Marcelino Domingo, alcalde de Benicarló, ha presentat un informe d'Intervenció amb el qual es demostra que "Benicarló té els diners comptabilitzats i dipositat en la caixa general de dipòsits per a l'expropiació de terrenys".

Domingo desmentia amb un paper oficial, redactat per la màxima autoritat en competència econòmica dins del consistori, les acusacions del PSPV local. El seu portaveu, Enric Escuder, va denunciar la passada setmana que el consistori no tenia reserva pressupostària per a pagar les expropiacions de dos terrenys que faltaven per a completar la reserva de sòl destinada a la construcció de l'EDAR. "Sembla mentida que haja estat alcalde", lamentava Marcelino Domingo, qui va criticar "el desconeixement que té sobre determinats temes" o "és que ve ací a preguntar i no sap el que li expliquen, perquè ell va vindre ací a preguntar".

Domingo desmentia amb un paper oficial redactat per la màxima autoritat en competència econòmica dins del consistori les acusacions del PSPV local.

El primer edil va demostrar amb papers a la mà que "es troben totes les quanties comptabilitzades en la partida del pressupost 2010 relatiu a la partida d'expropiacions de terrenys". En total, la suma reservada a aqueix menester supera amb escreix el mig milió d'euros. Però el primer edil benicarló no es va quedar en aquesta crítica contra el socialista pel tema de l'EDAR i va contestar també pel que fa als seus dubtes sobre la publicació de l'anunci de licitació en el DOGV. "Que busque en el DOGV que quan estiga acabada l'obra encara no ho haurà trobat", va ironitzar. En aquest sentit, li recomanava "que mire en el diari oficial de la Unió Europea" ja que igual que en el cas de la construcció del nou col·legi Àngel Esteban, l'anunci va eixir publicat allí. Domingo es va mostrar confiat que les obres podran iniciar-se com més prompte millor.

Còpies Color, Blanc i Negre, Plànols, Digitals
Llibreria: Infantil, Adults, Text

Còpies GRAN FORMAT

Copisteria Llibreria Grèvol
C./ Sant Blai, 2 - Tel. 964 475698
12580-Benicarló

BENICARLÓ CELEBRA ELS 50 ANYS DEL SEU MERCAT AMB UNA JORNADA GASTRONÒMICA

text REDACCIÓ

50 alumnes del Centre Integrat Públic de Formació Professional Servef de Benicarló del cicle de Cuina i Gastronomia van participar en la Jornada Gastronòmica que es va celebrar en el Mercat Municipal de Benicarló.

Dins els actes de commemoració del 50 aniversari de les instal·lacions, els alumnes van elaborar 4 bufets temàtics elaborats amb productes que es venen en el mercat, que es van instal·lar aprofitant algunes de les parades buides de les zones habilitades pel consistori. L'objectiu de la jornada era "demostrar l'immens potencial que tenim dins del mercat", explicava María Ortiz, regidora de Comerç de l'ajuntament de Benicarló. Per això, es va demanar la col·laboració del centre de FP que, com en altres ocasions, es va mostrar encantat de participar en la jornada temàtica. Així, els alumnes es van dedicar durant tot el matí a elaborar diferents receptes utilitzant els productes que habitualment es venen al mercat, encara que, a diferència de demostracions anteriors, en aquesta ocasió es va fer de forma temàtica. D'aquesta manera, en la zona de fruites i verdures es podia gaudir d'una espectacular presentació que va aprofitar productes de temporada per a elaborar saborosos còctels replets de refrescants vitamines amb les quals animar la calorosa jornada. En el cas dels peixos, el buffet va presentar diferents crustacis, tan benvolguts en aquestes terres, i peixos de la costa benicarlanda presentats amb gran delicadesa. Els alumnes de fleca, per la seua banda, van aprofitar les abundants verdures de temporada per a elaborar xicotetes delícies de cocs tan atractius com tomàquet, albergínies o ceba.

Els visitants del mercat es van veure sorpresos per aquesta acció promocional, que va incloure el repartiment gratuït de 200 degustacions dels menús que s'havien elaborat. "Aquest és un dels actes de l'atapeïda agenda que hem confeccionat per a la commemoració del mercat i ha alçat gran expectació entre els visitants", reconeixia Pere Baca, president de l'associació de venedors. Els actes de celebració del 50 aniversari del Mercat Municipal van arrancar dilluns passat amb l'inici del programa de Ràdio Benicarló "El Mercat dia a dia". Es tracta d'un espai de promoció dels productes de qualitat del Mercat realitzat per l'emissora municipal. L'objectiu del programa és que cada desocupada trie cada dia un producte determinat, que serà el que es promocionarà a través del programa. "El Mercat dia a dia" s'emetrà de dilluns a divendres a les 10.30 hores en connexió en directe amb el Mercat de Benicarló. Els actes de celebració de l'aniversari continuaven el dimecres amb l'inici del taller d'art floral que tindrà lloc cada dimecres i divendres fins al 30 de juliol i que comptarà amb la col·laboració del Taller de Formació de la Creu Roja. Els alumnes confeccionaran centres florals i un d'ells se sortejarà al final de cada jornada entre els clients del Mercat i dels comerços de Benicarló.

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista

text EL LECTOR

Cada dia me n'adono més de la quantitat de gent que té idees brillants. Aquesta autèntica casta, hauria d'estar separada de la resta dels mortals, i desenvolupar les seues idees a un món paral·lel on les persones normals no haurien de tindre accés. Només s'haurien de relacionar entre ells, llançant-se idees els uns als altres en el marc d'una espectacular guerra de bajanades. Tots sortiríem guanyant: ells, que s'omplirien de la saviesa dels altres com ells, i nosaltres, els normals, que no hauríem d'aguantar aquestes bajanades que ens costen tants de diners. Lo problema és que els tenim ací, al nostre costat parint i parint poques lligues que després algun il·luminat amb poder de decisió fa seues i ja l'hem cagada. Un dels exemples més clars de tot això que he dit fins ara és allò que apareix al tema de la setmana passada d'aquesta publicació. Algú pot pensar que els xiquets que van obligar a participar a aquesta ximpleria de posar caixetes buides de tabac en filera estaran conscienciats d'alguna cosa? Suposo que la mateixa ximpleria dels que van parir la idea no els deixa veure la inutilitat de la seua pensada. Xiquets buscant paquets de tabac desesperadament, obligant els seus pares a fumar més per tal de portar més que el seu company de classe. Realment vergonyós. Però per tal de rematar la feina, es van deixar el present al llarg de tota la costa i veu que ningú no va pensar en arreplegar allò que tant havia costat d'aconseguir als xiquets. Per sort, sempre hi ha algú que passa d'aquests invents i va a allò que realment és educatiu i deixa empremta, com els del col·legi Francisco Catalan (que no Francesc Català). Vist el gran èxit de l'esdeveniment, els pares de la idea ja estan pensant com conscienciar als xiquets en altres coses. Així, segons m'han contat, ja tenen enllestit el dia

contra les drogues. L'acte central consistirà en fer una cadena de xeringues -amb agulla i tot- que anirà des del lloc on es va descobrir la primera plantació de cànnabis que es va trobar al nostre poble, fins a coneguts punts de venda de substàncies psicotròpiques del nostre poble. Es veu que alguns xiquets fan cua als voltants del centre de salut per tal de furgar als contenidors quan els empleats de la neteja trauen les cosses d'escombreries al carrer. També s'està parlant del dia mundial de l'alcoholisme, per al qual s'està estudiant la possibilitat de muntar una macropiràmide a la platja del Morrongo, feta de botelles de diferents tipus de begudes espirituoses. Els xiquets que s'han assabentat de la notícia, han fet comprar als seus pares caixes i caixes de begudes amb un contingut etílic respectable. Així, per exemple, un xiquet anomenat Escardot, va convèncer el seu pare de la importància de la celebració, i aquest va anar a una bodega i -a expenses del seu futur hereu- es va emportar una botella de cada color de les que hi havia a l'establiment mentre prometia al seu fill, amb ullets picardiosos, que s'empassaria el contingut de les ampolles abans de la

gran celebració festiva. La possibilitat d'aquesta celebració ha fet que, els xiquets que tenen germans en edat adolescent, hagen forçat a aquests a augmentar la freqüència d'aquelles festes anomenades "botellones", amb la noble finalitat d'acaparar envasos de vidre. Tot això ha portat a que s'haja fet sentir de forma notable l'augment de volum de negoci d'alguns establiments expenedors de begudes per a majors de divuit anys. No vull ni pensar què passarà el dia que algú s'invente algun tipus de cadena per tal de conscienciar els xiquets del perill de la sida.

Ara que ja estic acabant i veig que no em queda lloc per a més, no sé per quina cosa continuar. Per exemple, i només per anar omplint i acabar la feina setmanal, penso que he descobert qui ha estat l'autora de la foto d'ela pàgina sis. He dit autora i no autor. També vull deixar constància de les impressionants instantànies de la portada i de la pàgina set. Impagable la de la pàgina vuit, amb el nostre regidor més camperol a la porta del mercat municipal (abans "la plaça") amb una posada de "estos son mis poderes", amb la coenta "alcachofa" de Benicarló.

INTERSINDICAL VALENCIANA, USOCV, ANPE, IGEVA, SPPLB, CESMCV, SI-CV, ACAIP i SIAT xifren el seguiment de la vaga en un 72%

Unes 9.200 persones participen en les manifestacions de la vesprada convocades per aquests sindicats.

Unes 9.200 persones es manifesten per la vesprada en el bloc sindical conformat per INTERSINDICAL VALENCIANA, USOCV, ANPE, IGEVA, SPPLB, CESMCV, SI-CV, ACAIP i SIAT. Per províncies: 1.200 persones en Castelló, 1.500 en Alacant i unes 6.500 en València. Al final de les manifestacions s'ha llegit una declaració unitària que s'adjunta al comunicat.

Els sindicats convocants valoren positivament la participació massiva en les tres manifestacions que responen a la crida unitària que han fet aquests 9 sindicats amb una forta presència en les diferents Administracions Públiques valencianes.

També valoren positivament la jornada de que vaga. Una vaga en el sector públic en les províncies de Castelló, Alacant i València que ha tingut un seguiment del 72% d'un conjunt de 230.000 persones

que treballen en l'Administració Local, Autònoma i de l'Estat i sectors com l'ensenyament, sanitat, justícia... La vaga ha tingut un major seguiment en sectors com: justícia, universitat o l'administració local. Els sindicats convocants representen a més de 650 delegades i delegats en el conjunt de les diferents administracions públiques valencianes, essent majoritaris en sectors com: ensenyament, seguretat pública, sanitat, administració autònoma o administració de l'Estat.

Finalment, els sindicats fan una crida al govern espanyol a retirar el Reial Decret. Una norma que retalla els salaris de més de 2.500.000 de persones que treballen en el sector públic, congela les pensions, retalla les inversions públiques, redueix les prestacions socials en assumptes com la depedència, la maternitat.... Tota una sèrie de mesures que fan pagar la crisi a sectors socials que no l'han generada i que suposaran augment en l'atur i nous tancaments d'empreses.

València, 8 de juny de 2010

Fitxa de subscripció a La Veu de Benicarló

Nom	Cognoms		
Domicili			
Població	CP	Telèfon i a/e	@

Se subscriu a **La Veu de Benicarló**, per l'import de 75,00 euros (50 números, anual) prorrogable si no hi ha ordre en contra (l'anulació caldrà avisar-la amb dos mesos d'antelació). Als enviaments fora de Benicarló caldrà afegir 24 euros anuals

Forma de pagament: (1) Domiciliació (2) Transferència bancària

(1) Remeteu aquesta butlleta i la domiciliació bancària per 75 euros a l'Associació Cultural la Feram de Benicarló (C/Sant Francesc, 95 Casal Municipal - 12.580 Benicarló)

Signatura _____, d _____ de 201

Domiciliació bancària

BANC/CAIXA
ADREÇA
NOM I COGNOMS DEL TITULAR DEL COMPTE

Codi de compte

Senyors, els demano que, fins a una nova ordre, atengueu els rebuts que els presentarà l'Associació Cultural la Feram de Benicarló per l'import de la subscripció a **La Veu de Benicarló**

(2) Transferència bancària de 75 euros (50 números anuals), a favor de l'Associació Cultural la Feram de Benicarló. C/C 3162 1201 07 1153776529. La transferència s'haurà de realitzar abans de la recepció del primer número de la subscripció realitzada (cal enviar per fax al 964 47 56 98 o correu ordinari el comprovant de la transferència o de l'ordre de pagament). Fins la recepció d'aquest, no es remetrà el primer exemplar de la subscripció.

RODONORSINVICTES torna

text REDACCIÓ

Rodonorsinvictes torna a escena. Les Jornades Literàries Assumiràs la Veu de Vicent Andrés Estellés, al mes d'Abril, no van significar, en cap cas, un cas aïllat, un punt i final en les activitats de l'associació estellesiana. Els objectius de l'associació, de recent creació, van ser complits sobradament; durant tres caps de setmana, on es va constatar que el poeta de Burjassot interessa, tant al públic, que de manera massiva va assistir-hi, com també als diferents conferencians i cantautors que van vindre a Benicarló.

Molts són els projectes que té al damunt la taula aquesta jove associació, rodonorsinvictes, que té ja davant seu un mes de juny prou apretat d'activitats, de les que informarem en el seu moment. El més immediat és el concert que el 19 de Juny oferiran a l'Auditori de Benicarló, a les 23 hores, els cantautors Miquel Gil i Pau Alabajos.

Miquel Gil és part de la història de la nostra música, i en cada treball que publica va creant història; reconegut per unes generacions com a membre del grup Al Tall, s'ha consolidat com un cantautor en constant evolució sense tallar els seus vincles de compromís personal i de país que sempre han estat

presentes. Dins de la seva actuació, Miquel Gil també ens oferirà cançons basades en poemes d'Estellés que formen part del seu repertori. Pau Alabajos tenia prevista la seva actuació al mes d'abril però el volcà islandès *Dunnomqueno spotpronunciar*, el va retenir a Praga. Ara, el proper 19 de juny, ens oferirà el repertori inèdit que va preparar amb poemes d'Estellés, a més de cançons pròpies.

Aquest concert torna a posar Benicarló en primera línia de compromís cultural. Miquel Gil i Pau Alabajos, dos generacions diferents davant d'una mateixa inspiració: el país que dol, el país que estimen.

TANCAMENT DEL REPETIDOR DE TV3 DE MORELLA

text APLEC

EL TANCAMENT DEL REPETIDOR DE TV3 ÉS UN ATAC A LA LLIBERTAT D'INFORMACIÓ DE LA GENT DELS PORTS

Davant l'anunci que la Generalitat Valenciana sancionara l'ajuntament de Morella si no tanca el repetidor de TV3 situat en el seu municipi i que dona cobertura a diversos pobles dels Ports com ara Forcall, Cincorres, Villors o la pròpia Morella, la comissió organitzadora de l'Aplec dels Ports vol mostrar el seu rebuig a aquesta acció, que considerem desmesurada, alhora que un atac a la llibertat d'expressió i, molt especialment, un atac a la llibertat d'informació de la gent de la nostra comarca.

Des de fa dos anys i mig, la Generalitat Valenciana ha iniciat una croada contra l'emissió de TV3 al País Valencià, una televisió que molts sentim com a pròpia. Amb l'excusa de la transició des de la televisió analògica a la digital, el govern valencià ha apagat els repetidors que hi ha a les comarques del sud i té pendent d'executar el tancament d'altres repetidors

d'arreu del país. Ara ens ha tocat el torn a nosaltres. Fa 25 anys que TV3 es pot veure a la nostra comarca i, en tot aquest temps, s'ha convertit en un referent per a tota la gent d'aquesta comarca. Som molts els que sintonitzem aquest canal quan volem veure un partit de futbol; els que ens vam criar veient dibuixos animats en la nostra llengua gràcies a TV3; els que ens refiem del que ens diuen el Picó o el Molina per saber si hem d'agafar el paraigües; som molts, en definitiva, els que vam aprendre que es pot fer una televisió digna i de qualitat en la nostra llengua gràcies a la televisió de Catalunya. És per tot això, que considerem que TV3 és nostra i ben nostra i per això rebutgem l'atac indiscriminat contra les seues emissions i molt especialment contra l'ajuntament de Morella.

Des dels Ports, i des de l'Aplec diem NO AL TANCAMENT DE TV3! i aprofitem per recordar-li als senyors que manen a València que més els valdria que els esforços que dediquen a tancar TV3 els invertiren a fer una televisió valenciana que no manipulara, que utilitzara la llengua dels valencians, prestigiara la nostra cultura i cohesionara el seu territori. Això sí és una televisió al servei del poble.

EXIGEIXEN EL DISSENY D'UN PLA D'OcupACIÓ A BENICARLÓ

text REDACCIÓ

Les últimes dades del Fòrum econòmic sobre l'atur a Benicarló, han desvetllat que mentre en el conjunt de la comarca ha descendit la taxa, la ciutat ha registrat un augment de 25 persones en el registre de l'INEM.

Motiu més que suficient, segons reivindicava Enric Escuder, portaveu del grup municipal socialista, "per exigir a l'equip de govern que dissenye un Pla d'ocupació per a generar llocs de treball en el municipi". El socialista ha suggerit que s'analitze la situació per sectors donada "la debilitat del nostre sector productiu i econòmic", que s'ha demostrat incapaç de superar el repte d'una crisi econòmica. Escuder considera que "l'ajuntament ha de tenir un paper important i actiu en aquesta situació" i, per tant, ha d'abanderar la política de foment de l'ocupació en la ciutat. Per contra els rumbs pels quals transita la política del PP "són inconcebibles".

Escuder qualificava així l'últim episodi viscut en el consistori arran de la convocatòria d'una sèrie de places dins de la política de foment de l'ocupació que s'està promovent des de la Conselleria d'Economia i Hisenda. El consistori benicarló ha obtingut un total de 77.134,35 euros procedents del Programa Emcorp, 15.270,55€ del Epamer i 13.500 € a través del Programa Salari Jove. En total, 14 llocs de treball que es destinaran a ocupacions tan dispars com el foment del patrimoni, adequació de zones verdes o l'oficina de turisme. "L'oferta es va penjar el dijous al migdia i el divendres a primera hora ja estaven totes les places cobertes", va denunciar Escuder, qui es preguntava "on està la transparència, estaven ja designades aqueixes

persones?". El portaveu socialista ha arribat a acusar a l'equip de govern de "continuar amb l'amiguisme característic del PP local" en l'elecció de les persones que ocuparan aqueixos llocs de treball al llarg de sis mesos. D'altra banda, Escuder ha lamentat la falta de propostes de l'equip de govern referent a la baixada de sous dels regidors promoguda per la FVMP. "Esperem que siguin sensibles amb tot el que està passant a Espanya", manifestava Escuder. En cas contrari, va anunciar que el seu grup presentaria una proposta "digna i d'acord al que marca la FVMP" en el pròxim ple ordinari, que se celebrarà a la fi d'aquest mes

JUNY 2010

DIA INTERNACIONAL DEL MEDI AMBIENT

PRESENTACIÓ DE LLIBRES

DIVENDRES, 11

LES PLANTES DEL PORT
De FERRAN ROYO i ALVAR ARASA

DISSABTE, 12

MANUAL PRÁCTICO DEL HUERTO ECOLÓGIC
De MARIANO BUENO

LLOC:

SEU SOCIAL FUNDACIÓ CAIXA BENICARLÓ, C/ Joan Carles I, 18
A les 20:00 hores

ORGANITZA: ASSOCIACIÓ CULTURAL ALAMBOR

COL-LABORA: FUNDACIÓ CAIXA BENICARLÓ AJUNTAMENT DE BENICARLÓ DIPUTACIÓ DE CASTELLÓ

ve de la pàgina anterior

tabac, encara no li hem tret el trellat. A veure si ho entenem, replegar totes aquelles capcetes de tabac buides i ficar-les en filera, per què servia? I és que al final, a banda de deixar a un grapat d'alumnes a sota taula, sense aigua ni substància, l'únic que ha quedat de tota aquesta història és la brutícia escampada per tota la façana litoral. Encara ara es poden trobar un fum, valga el símil, de paquets de tabac buits per terra i mar. Algun que altre pescador ja s'ha trobat a les seues xarxes uns peixos molt singulars: *Winston, sabor autènticament americano.*

Cadena fumada (i 2)

De tota manera, els capitostes que anaven en barqueta, per veure com de bonica quedava la cadena, també hagueren pogut replegar unes quantes de les capcetes que anaven surant per damunt l'aigua en comptes de fugir aviat. I és que calia donar el pego de fer i fer-se la foto en la barqueta d'autoritats. Així que, per molt que el Puzo vaja dient que és que no s'ha entès el que es volia demostrar, i que la brutícia i que alguns alumnes es quedaren sota taula, ni aigua van tindre, va ser un lapsus per, el ben cert és que al final, tot i les excuses que pugua ficar-li, allò va ser un acte de propaganda que va acabar, ino precisament per culpa dels estudiants que van assistir-hi, sent una porcada.. Si volen que la gent deixen de fumar el que han de fer és prohibir-ho i res més. I la resta, la resta són excuses de mal pagadors.

Bufa de rodalies

Altra vegada, ara el PP benicarló, presenta una moció per a que les rodalies arriben ací a la nostra comarca. La veritat és que si uns i altres, PP i Psoe, tingueren una mica de vergonya aliena, deixarien de voler prendre'ns el pel als ciutadans amb aquests brindis

al sol. I és que tant quan governava un com l'altre, tant a València com a Madrid, han fet allò impossible perquè ací continuem sense tindre les infraestructures viàries mínimes i dignes. I així tenim una N-340 i unes rodalies que ni a Burkina Faso (amb perdó per la pobra gent d'allí que, almenys, no té la concentració de vehicles per metre quadrat que tenim ací).

Neteja constitucional

Divendres la nit, 1.30 h (més o menys). La *cuba* arriba a la plaça més emblemàtica del nostre poble amb la mànega al darrera i, arruixa que arruixa, li fa la competència a la font del faraó pel que fa a l'aigua que surt. No vegeu amb la pressió que sortia l'aigua que ni els xiclets apegats al terra aguantaven. Allò estava més polit que la calba del Kojak, aquell de la sèrie dels anys 80. Però si no en teníem prou de poliment encara quedava que passara la maquineta, eixa que per la zona de vianants només fa que no fa res però que ací sembla que sí que fa alguna cosa perquè porta els *cepillos* tocant-li al terra, per encara pegar-li una passadeta a veure si aconseguia deixar-la una mica més llustrosa. Amb tot això ja hi érem pels voltants de les sis de la matinada i, certament, semblava un espill. I allà va que trona, de sobte, apareixen dos operaris de la neteja, granera en mà, voltant amunt i avall, per agranar... no

sabem què. A les set de la matinada teníem una plaça que ni el palau de Versalles. Osti tu, com l'havien deixat. Això sí, encara no entenem massa tanta neteja, continuada, si a eixes hores no tenim ningú, a banda dels de la neteja que creiem no embruten, a no ser les petjades, que es digne a passejar per eixes contrades. Certament el faró deu estar content de com li deixen el xiringuito cada matí.

Brutícia constitucional

Però si a dalt la cosa és, és... a uns pocs metres més avall, al carrer Cèsar Cataldo, no hi ha manera que li dediquen alguna que altra granerada de menys (de més no pot ser perquè allí poc passen). No sabem si deu ser que no el tenen al mapa però que li feren una mica de cas... tampoc li aniria malament. El pobre netejador que envien, de tant en tant, només fa que començar el carrer i quan arriba a la primera cruïlla ja li toca recular per replegar, altra volta, les fulles dels arbres que han tornat a caure. Missió impossible. Entre que la poda no és quan toca i el poc que passen, només falten els gossos cagant "a los alcorques", que per a això estan, que diria el faraó. Uns tant i altres tan poc. La Constitució és més important que Cataldo, tot i les creus que poguera portar-nos.

El Benicarló 'underground'

text LA COLLA DE TAFANERS

Alcachofa benicarlanda

I és que sempre hem de donar la nota. Tant de "fer-nos el xulo" de la nostra hortalissa per antonomàsia, tant de fer-se la foto davant el mercat (mireu que els agrada als del PP sortir a les fotos), per després adulterar el seu nom, "alcachofa de Benicarló". I és que a la carxofa de Benicarló que li diguen *alcachofa*, quan tota la vida ha estat una carxofa, és, és... com si a Marcelino el feren alcalde... amb bigot. O que la nostra carxofa de paper, la de La Veu ens referim, es transvestira de sobte i se *hiciera de Madriz, La Voz*, que diria el faraó. El que hem de veure i escoltar. I damunt la gran majoria de les carxofes que exportem les venem al principat, a les catalunyes. I és clar, com allí... *no hablan valenciano*. Ja pot fer-se fotos el regidor d'agricultura davant el mercat, ja. Si *aunque la mona se vista de seda...*

La primera moto

Així com existeix la primera autoritat municipal és obvi que tot allò que va amb ell també és *lo primer*. Així, el nostre Marce, per fi és el primer en alguna cosa més que voler ser alcalde, és el primer...

que va amb moto. Ja tenim el primer alcalde de la democràcia benicarlanada motero. Aviat el vorem també acompanyant la concentració fallera (també serà el primer, no?).

Famós...

El nostre benvolgut Antonio Cuenca, també conegut com el faraó, font de notícies de tota mena, va brillar amb llum pròpia el passat divendres al llarg del dinar solidari auspiciat per la Fundació Sergio Garcia, el golfista de Borriol. Allà que hi havia un famós... estava ell xerrant d'assumptes diversos, interessantíssims, fent recomanacions a Guti sobre com guanyar les lligues o colze a colze amb 'El Duque', el del frankfurt no, l'actor. I és que aquest home... no li cal ser famós.

... amb llum pròpia

Fins i tot el nostre regidor va eclipsar alguns dels convidats. Segons ens van explicar, a l'actor castellanenc El Duque li va dir: "deus ser molt famós perquè tots es volen fer fotos amb tu", sense saber ni qui era. Però el seu caràcter *dixaraxero* i afable va despertar ràpidament les simpaties de la jet-set que ens va visitar la passada setmana. Es veu que van recollir 50.000 euros per a destinar a associacions que lluiten contra les malalties estranyes. Segur que seran benvinguts eixos diners.

Pim, pam, pim, pam

Ens han dit, igual no és cert perquè nosaltres dormim a segons quines hores, que Guti va estar-se en un conegut local d'oci de la ciutat en el mar fins ben entrada la matinada. És a dir, prop de cinc del matí. També ens han dit, i igual tampoc no és cert, que pobre xic va rebre *piropos* d'algú que li deia allò de *paleto* i es veu que més coses.

El xorro

Sembla que a alguns la crisi no els afecta tant. Entre obres públiques del Plan Zapatero i els xorros de les fonts, gratuïts, alguns tenen la sort de no patir aquesta temuda paraula. I és que aquest ajuntament, si d'alguna cosa entén... és de fonts. I per cert, segons hem pogut saber sembla que serà l'empresa del nostre Marce la que posarà ara el formigó a la font que executa l'empresa de les aigües. Que, per cert, no diuen que és justament l'empresa a la qual se li va prorrogar el contracte amb els informes en contra? Curiositats de la vida que diria algú.

Cadena fumada

Mireu, per més voltes que li donem a la història esta de la carretera del fum que és van inventar pel Dia Mundial contra el

Trobada de Cant Coral Vila de Mislata

text COR DA CAPO

El passat diumenge 30 de maig el Cor Da Capo vam anar a cantar a Mislata, participant en un concert matiner, juntament amb la coral organitzadora Ramón Ibars de Mislata i la Coral "Arrancapins" de Valencia.

L'acte va ser molt entretingut, amb cançons populars valencianes com d'algunes més internacionals, i va agradar molt a tots els presents. Un dels moments més bonics va ser quan, abans de cantar l'última cançó, O voso galo, molt coneguda en el món dels cantaires, el director amfitrió va convidar a tots els participants del concert a pujar a cantar amb ells, transformant-la en un cant comú improvisat. Després de cantar, van venir els aplaudiments, regals i detallets de la coral de Mislata per a les corals visitants. Cap dir que, com a mostra d'agraïment per convidar-nos a participar en aquest concert, el Cor Da capo vam obsequiar a les altres corals amb productes típics de la terra benicarlanda.

M^aCarmen Gellida amb el Regidor de Cultura de Mislata

Un cop finalitzat el concert, vam gaudir d'un dinar tots plegats. A pesar de la evident diferència d'edat, tots ens vam trobar molt a gust i per corals vam anar amenitzant el dinar, amb algun que altre solista que s'animava a fer interpretació més individual. Vam acabar cantant i brindant tots plegats, demostrant de nou que la vitalitat i les ganes de passar-ho bé, no tenen edat.

Comença el Pla de Mobilitat Urbana Sostenible

text REDACCIÓ

La setmana que ve s'engegarà el Pla de Mobilitat Urbana Sostenible (PMUS) amb la realització d'enquestes a la ciutadania. L'objectiu d'aquest estudi és posar en marxa mesures orientades a disminuir el consum d'energia.

Del 14 al 19 de juny, l'empresa GFK-Emer Ad Hoc Reserarch, adjudicatària per a l'elaboració del PMUS de Benicarló, realitzarà enquestes telefòniques als ciutadans i ciutadanes de Benicarló per conèixer els seus hàbits de mobilitat, motius, transports més utilitzats, etc. Les dades s'inclouran en el Pla de Mobilitat Urbana Sostenible, que analitzarà la mobilitat del municipi per tal de proposar mesures que permeten reduir el consum d'energia i evitar l'emissió de CO2.

L'estudi permetrà planificar i programar actuacions en totes les àrees que afecten a la mobilitat del municipi, de manera que es potencien estratègies de coordinació de mitjans de transport, entre d'altres. En aquest sentit, s'establiran controls d'accés i estacionament al casc urbà, mesures per potenciar el transport públic i fins i tot es fomentarà l'ús de la bicicleta.

L'estudi, fruit d'un conveni que va signar recentment l'Ajuntament, forma part de les polítiques d'eficiència energètica que promou la Generalitat i està pressupostat en 60.000 euros, dels quals 36.000 els aportarà l'Agència Valenciana de l'Energia (Aven). La resta anirà a càrrec de l'Ajuntament.

L'art de com poder autoritzar sense voler responsabilitats

I com es fa açò? Doncs, només cal escoltar el senyor Lamparero, nou Director General per el Canvi Climàtic. Amb un càrrec que ni l'ONU, aquest gran senyor ens dona a entendre, per no dir que assegura, que la responsabilitat del que és, i serà, la nova planta de residus comarcal i de tot el que d'ella se'n derive és, i serà, també, únicament i exclusivament del Consorci de Residus de tots els municipis que el conformen.

Tot i que no té cap problema en indicar que hi ha 17 tècnics reconeguts, de conselleria, que van "recomanar" l'ubicació actual al consorci, tot i reconèixer que és "l'autoritat substantiva" i que vol que se li respecten les seues decisions, tot i considerar que ell és qui signa l'autorització integral, tot i que ell "aprova" allò que compleix la norma, tot i que fica en entredit l'actuació del nostre regidor d'Urbanisme, que considerant que la cosa no estava funcionant com hauria de ser, proposant una mesura alternativa que podria ser més efectiva i barata, tot i... això, resulta que la responsabilitat última del que puga passar amb la susdita planta, i els problemes que puga generar, de contaminació d'aqüífers, de malbaratament de terrenys, de no estar preparada per reciclar tot el

737

DES DEL 18 D'AGOST
DE 1995

que li arriba, i dependre del reciclatge en origen, com diem, la responsabilitat és... del Consorci. O el que és el mateix, de tots els ajuntaments consorciats.

Òbviament, se'ns fa difícil confrontar els estudis, honestos, no ho fiquem en dubte, dels tècnics d'aquest Director General del Canvi Climàtic, però, tenint en compte que no concorden amb els de Càlig i els seus tècnics i que ací, el nostre regidor d'Urbanisme i la resta de regidors, tant de govern com d'oposició, tampoc ho van veure clar donant suport a una altra alternativa, la del Geisser, i que, a més, portem vora 20 anys amb aquesta història, amb massa claroscurs, resolent-se al final amb una mena de solució salomònica per la seua part (els contractes s'han de respectar, sí, però sempre i quan no vagen en detriment de la població), d'una manera no massa ortodoxa, al responsabilitzar els altres de les decisions que ell ha pres, hauria de considerar també que l'opinió dels que no estan d'acord és tan respectable com la seua.

I és que ho decideix tot, ho aprova tot però la responsabilitat és... del altres. O aquest home és més llest que la fam o ací tots són una colla de beneïts. A aquest bon senyor sembla que se li ha vist massa prompte el llautó.

El còmic

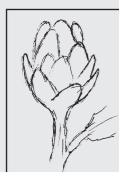
Per Xavi Burriel

UN FAMÓS ENTRE "MINDUNDIS"

El còmic

laveubenicarlo@terra.es

Carxofa:

a Juan Ignacio Carrasco per la publicació de la seua novel·la "Entre nosotros" en l'editorial Debolsillo. Ja tenim lectura per aquest estiu i a més d'un escriptor de la comarca que ens consta que va imprimir les còpies preliminars a Benicarló. Moltes felicitats per un treball ben fet.

Panissola:

per els responsables polítics del nostre govern municipal pel greuge comparatiu que provoquen amb els seu canvis de criteris pel que fa al ciutadans que paguen, quan toca, els seus impostos i després veuen que qui no paga surt beneficiat per canvis d'aval o per construccions. Una cosa és la legalitat i una altra la justícia i no per això haurien d'entrar en contradicció. El PP amb aquest comportament no està actuant justament.

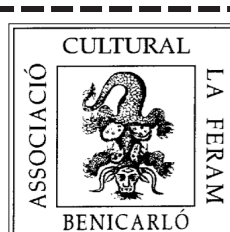
Tota l'actualitat a un sol clic de distància

3x4 info
La informació que es multiplica

Notícies on-line del Maestrat, Els Ports i la Tinença de Benifassó

www.3x4.info

- Cultura
- Món rural
- Esports
- Gastronomia
- Classificats
- Libres

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita
Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
laveubenicarlo@terra.es

Amb el suport

COL·LABORA: Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana

Col·laboradors/ PERE BAUSÀ, JOAN HERAS, XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH, RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA, JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER, J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, FEDERICA ALBORCH, ROBESPIERRE I EL SAMARUC

Administració, subscripcions
© COPISTERIA GRÉVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÉVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

Publicitat

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

Amb el suport

